

TELEGRAFUL ROMAN.

Nr 24. ANULU XIII.

Sabiu, in 25 Mart. (6 Apriliu) 1865.

Telegrafulu ese de doua ori pe septembra: joi si Duminica. — Prenumeratia se face in Sabiu la espeditura oicei pe afara la c. r. poste, cu bani gata prim scrisori francate, adresate catre espeditura. Pretiul prenumeratii pentru Sabiu este pe anu 7 fl. v. a. ear' pe jumetate de anu 3. fl. 50. Pentru celelalte parti ale Transilvaniei si pen-

tru provinciele din Monarchia pe unu ann 8 fl. era pe o jumata de anu 4 fl. v. a. Pentru primele si tieri straine pe anu 12 pe $\frac{1}{2}$ anu, 6 fl. v. a.

Inseratate se platesc pentru intea ora cu 7 cr. si urmator cu litera mici, pentru a doua ora cu $5\frac{1}{2}$ cr. si pentru a treia repetare cu $3\frac{1}{2}$ cr. v. a.

Inscrisiuni de prenumeratii

„Telegrafulu Român”

pe patrulal doilea (Apriile, Maiu, Iuniu) alu anului 1865. Pretiul pe unu patrul de anu pentru Sabiu 1 f. 75 xr; pentru districte si provincie Monarchiei austriace 2 f.; pentru Principatul române unitesi preste totu strainata 3 f.

Abonamente se priimescu si pe jumetate si pe trei patrate de anu.

Cei ce dorescu a avea acestu diuariu, suntu invitati a trame abonamentele

fără amanare—căci nu se tiparescu fără exemplarele prenumerate — la Editur'a „Telegrafului Român” in Sabiu.

Meditatiuni asupr'a trebei banesci si monastiresci, ce compete părții române din fondurile si monastirile Metropoliei Carlovitiene, carea eră comuna a Românilor si Serbilor.

(Continuare din nr. 22 si 23.)

Starea metropoliei, ce remâne correlative arhierilor nostri de naționalitate serbescă, se poate laudă cu referintie multu mai favoritore pentru ajungerea scopurilor bisericesc, decât starea metropoliei noastre românesc nou înființiate.

Metropolia serbescă are o biserică catedrală pomposă, este înzestrată pâna la abundantia cu odore archieresci prețiose, Metropolitul are dotare corespondantă, posede în Carlovită unu alumneatu din dilele fericitului Arhiepiscopu si Metropolit Stefan Stratimirovic de Culpiu; metropolia serbescă are siése Episcopi sufragani cu biserici catedrale, cu resedintie si fundu instructu, si trei institute teologice; eii, precum se poate vedea din opiniunea reprezentantilor români din luna lui Septembrie 1864, i va remâne o parte mare a fondului neatingibilu si clericalu si 22 de monastiri; din contra metropolia româna n'are biserică catedrală, n'are odore episcopesci, nici pretiose, n'are dotare, ea va avea doi Episcopi sufragani, dintre cari unul possede resedintia foarte modestă, iar celalaltu in Caransebesiu va avea pentru locuinta o casa cetățenescă, ce se află in stare si mai rea, decât a Episcopiei Aradului, si in fine, dupa opiniunea mai susu amintita, — de că aceea se va incuiintă — va avea asta dicindu si o mica parte a fondului neatingibilu si clericalu, precum si 4 monastiri si unu institut teologicu. Asemenadu impregiurările cele favoritore ale metropoliei românesc din punctul de vedere alu numerului credinciosilor nostri preste totu, apoi potem dice, ca metropolia serbescă fatia cu numerul credinciosilor sei din Ungaria, Slavonia, Croația si confinile militare, care nu face 1 mill. suslete, se află in stare favoritore, pecandu dincontra metropolia româna fatia cu numerul celu mare alu credinciosilor sei din Ungaria, Transsilvania si confinile militare, care ajunge mai la 2 mill., se află in stare nefavoritore.

Se poate, că cine-va in espozitii mele acestea sa voișca a gasi o incusa asupr'a fostei noastre metropoli comune, ce a existat pentru națiunea româna si serbescă dela începutul secolului XVIII, pâna in dilele noastre.

Ei potu incredintă pre ori cine, ca pe cătu suntu de departe unul de altul cerulu cu pamentulu, pe atât de departe sum eu de astfel de intenție. Cuvintele mele intesecu numai a constată adeverul acela, ca precum pe tempul existenței metropoliei noastre comune partea serbescă a bisericei noastre generale in Austri'a fatia cu părțea româna au avut fo-

loșe mai mari, astă metropolia serbescă fatia cu cea româna si acum va remâne in stare preferita, fiindu acăstă urmarea firescă a acelui impregiurări, in cari s'au aflatu biserica nostra comuna din Austria dela tempul mai susu amintit pâna 'n diu'a de astazi.

Cuvintele mele prin urmare nu involvesc nici o acusa, ci constatătă numai simplu unu adeveru istoric din viața noastră bisericescă. Sciu si recunoscu prebucurosu, ca Arhiepiscopia si Metropolia din Carlovită se înfintă la anul 1690 pentru națiunea serbescă, ca metropolia acestă a fostu o provincia bisericescă a națiunei serbesci; sciu si marturisescu si pe basa reală a istoriei bisericescăi, ca Episcopii sufragani ai metropoliei serbesci din Ungaria, adica acei a, cari ocupau eparchiele Aradului, Timișoarei si Caransebesului, estinseră jurisdicția loru nu numai asupr'a Serbilor din acele eparchii, ci si asupr'a Românilor acelora tineri, devastate de inimicul creștinatătiei, adica de Turci. Se înțelege de sine, ca Români se supusera de buna voia Arhiepiscopilor serbesci, căci la acestă, precum atestă numeroase dispoziții politice, i constringă starea politica. Crestinii nostri din Transilvania aveau pe tempul acela hierarchia loru bisericescă, in fruntea cărei a steluta Metropolitul Varlaam pâna la an. 1692, apoi Teofiliu pâna la an. 1697, si in fine pînă la an. 1698 Atanasiu tradatorul care la an. 1700 cadiu in apostasie. Din anul acestă pâna la 1770, remasera crestinii nostri din Transilvania fără metropolit si fără vreunu Arhiepiscop, si, precum ne invatia istoria despre evenimentele bisericescăi ale Transilvaniei in anii acei a, crestinii nostri deveniti orfani cauta mangaiere in cele suslătăi parte la metropolia din Bucovina si la Episcopii din Romania, parte la Episcopii serbesci din Banat si pe urma la Metropolitul din Carlovită. Aperarea cea rezolută a religiunii loru stratoscă din partea credinciosilor nostri produse in fine dispoziții maiestatică din 9 si 30 Octobre 1783 nr. 1701, prin cari bisericei noastre din Transilvania i se deta episcopu, care in afacerile dogmatice si spirituale se subordină metropolitului din Carlovită si sinodului acestui a. si fiindca intracea si Bucovina venise sub sceptrul imperiului austriac, prin aceea ordonatune imperatresa si Episcopulu din Radatiu se subordină metropolitului din Carlovită si sinodului acestui a. Aceasta resoluție imperatresa prin ordinare imprentă din 8 Decembrie 1786 se confirmă a două ora.

Ei astu in acăsta ordonatune imperatresa manifestarea acelu zelui binecuvantă, cu care Metropolitii si Episcopii serbesci luau pre crestinii cei apesati de naționalitate româna sub scutul loru arhipastorescu, amesuratu canonului VI alu sinodului ecumenic I, care demanda, ca fiacare Metropolia este datore a mangaiă pre crestinii metropoliei invecinate, candu acăstă să sub găna si candu crestinii n'au Episcopi, si ca aceasta aperare are sa tina pâna la eliberarea de sub găna a acelei metropoli.

Ei sum de acea credintia tare, ca aceste impregiurări faptice au indemnătura pre metropolia din Carlovită, (1) că din eparchiele Ineu-mare *) si Oradei mari, ce se pomenescu in privilegiulu datu națiunei serbesci la an. 1695, se formă eparchia Aradului, precum acăstă se poate vedea din privilegiulu, ce s'a datu in favoarea națiunei serbesci la an. 1777;

(2) ca metropolitul națiunei serbesci si Arhiepiscopulu din Carlovită in titulatură sea bisericescă au introdusu titlu: „Arhiepiscopu la Carlovită si Mitropolit alu intregei națiuni serbesci si românesc din tierile c. r. austriace“, care titlu s'au intrebuinitat pâna la Patriarchulu de curendu reposatul Raiacic;

(3) ca ori ce fonduri a fundatua acesta metropolia a intregi națiunei serbesci si românesc din provinciile austriace, acelea totu le-a fundatua cu numiri generale bisericesc si spre scopuri comune bisericesc, fără de cea mai mica numire na-

*) Aproape de Aradu. Not'a aut.)

tiunala, numindu adeca unulu din aceste fonduri „fondu neatingibilu”, ear celalaltu „fondu clericalu”;

4) ca in monastiri, fara diferinta de nationalitate, se priimira noviti, si se naintara diaconi, presbiteri, igumeni si archimandriti;

5) ca in monastirile, ce se aflau in Ungaria, servisul domnediesescu se sevarsia in ambe limbale credinciosilor nostri, care praxa au incetat numai de 17 ani; ca pe tempul Episcopului Maximu Manuilovic 1829—1834 cantarile bisericesci in catedrala din Versietiu se sevarsia romanesce si serbesce;

6) ca professorii institutelor teologice se denumiau dupa apititatea, ear nu dupa nationalitatea loru;

7) ca cu ocaziunea inceputului unei despargubiri pentru Episcopi din fondul neatingibilu pentru taxele de singelia sterse, sumele de despargubire nu se socotiau dupa nationalitatea Episcopilor seu a crestinilor, ci dupa mesură veniturilor fiaçarei Episcopiei;

8) ca la inintarea si sustinerea unui institutu clerical nu se procese in privintia mijlocelor banale trebuiniose din punctul de vedere nationalu, ci din celu generalu bisericescu, că sa se pota ajunge scopulu generalu bisericescu. (Va urmă.)

S a b i i u in 23 Martiu (4 Aprile). Astazi s'a înținutu siedintia lunaria a comitetului Asociatiunii. Protocolul speramă ca-lu vomu pot comunică pe nr. venitoriu.

Din Banatu, Cercul Lipovei Martiu 18/30 1865. Multu onorate Domnule Redactoru! La articululu D. Corespondinte I. I. din nr. 14 alu „Tel. Rom.” sub rubrica: din Comitatulu Lipovei, in interesulu adeverului amu onore a 'ntrebă pre D. Coresp., ca candu s'a inintiatu Comitatulu Lipovei, sub care Domnitoru? Si candu s'a facutu cunoscutu on. publicu, ca Lipov'a e inaltata din oficiul de cercu, la demnitate de comitat? — La nepasarea dd. notari amu onore a aduce aminte D. I. I., ca candu au adusu inainte nepasarea, cuvinti aru fi adusu cu sine, că sa se provoce la date si si sa nu dee asiā dicendu cu bót'a in balta, ca singuru se stropesc; căci déca D. I. I. e dora cam nepasatoriu in ducerea oficiului seu, judeca si pre altii a fi asiā, si eu de asiu fi fostu in locul D. I. I., asiu fi urmatu disei D. Chr., care dice: Nu judecă, ca nu te vei judecă; insa acuma cu ce mesura ai mesuratu ti se mesura. — Ca dd. notari nu priimescu spre spedare Circulariele Preostiloru, provocu pre D. I. I., că sa documenteze cu argumente demne de credintia, ca candu? si ce numeru au avutu acelui Circulariu? acésta a o face scubine ca nu va poté. — Ca in cancelari'a dd. notari este disordine, eu stau cam uimitu; si cugetu, ca de unde scie d. I. I., ca in Cancelari'a dd. notari este disordine? au dora D. I. I. e Jude cercualu, ori Juratu, ori Revisorulu vreunui dicasteriu secretu? de e, mi-plecu capulu că inaintea mai marelui meu; de nu e, i aducu aminte de dis'a comuna: „Nu-ti intinde lingur'a, unde nu-ti ferbe óla.”

La celelalte invinuiri ale D. I. I., ne afandu-le demne a le refrange, si a perde patiintia on. publicu cu citirea loru, tacu; ca on. publicu va scijudecă, si pre unulu si pre altulu. —

D. I. I. dice ca pre spesele-i proprii au condusu ducatoriu de cărti, că sa nu clocescă cu septemâni prin cancelariile notariale. — Ca cu spesele-i proprii aru fi portatul Circulariu, forte tare me indoiescu; insa trébă pote fi asiā, ca fiindu portatorii de cărti dusi cu alte cărti oficiose, firescu lucru ca sau facutu dora ceva intardiare—ci fiindu Dui corespondinte I. I. cunoscuta urgintia circulariului avea indoita datorintia că preotu si că Român, de nu era notariul din comun'a C. acasa, a descoperi urgintia unui dintre antisti, carele cu bucuria facea cele de facutu, ear nu a se galcevi cu scriitoriu notarialu, ci [a descoperi notariului nerenduiel'a ce s'a facutu, si nu a alergă indata la opinionea publica. — Ca D. notari din comun'a C., si inca gr. orientalu, aru fi tractatul asiā cu unu circulariu archiepiscopescu: on. publicu va fi crediendu assertiunea D. I. I., insa lucrulu cu totulu altcum stă, adeca: D. I. I. a priimitu numitulu circulariu, si inproto-colandu-lu, mi l'a tramsu mie spre spedare, fara a fi adresat, ca unde seu la care comuna are a se spedă, cu dreptu ca i l'au re'torsu D. I. I. spre a-lu adresă la locul cuvintiosu, D. I. I. prin acésta se află vatematu, si dice [in publicu, ca amu tratatul reu cu circulariulu numitul.

Ca d. Notariu din Comun'a C. si altii in genere si inca de nationalitate romana nu respecteaza p. n. diploma din 20 Octobre 1860 si resolutiunea din 27 Decembrie 1860, are dreptu; căci ei, adica notarii, bine si-aducu aminte de cuvintele profetului Davidu, „Pune Dómne straja gurei mele si usia de ingradire impregiurulu buzeloru mele”, si ei, notarii, sunt alternatori dela alti diregatori mai inalti si inca de nationalitate neromâne; dara si alt-cum laureatulu si de memoria demnului Poetu candu cu versulu seu au desceptat romanimea

din somnulu de mörle, n'a disu: Notari cu pén'a 'n frunte: ci, Preoti cu crucea 'n frunte! — asiā dara de aru si capacitat d. I. I. pre poporenii din Comun'a C. si iaru fi facutu sa cunoscă dreptulu si voi'a preagratiosului nostru Monarchu, atunci credu ca s'aru implini dorintia d. I. I. in tréb'a limbei. *)

E. M.

Din Bucovina.

„Concordia“ comunica urmatorea addressa, substernta Escellentiei Sele Dui Archiepiscopu si Mitropolitu Andrei Baronu de Siagun'a din partea multor Români din capital'a Bucovinei:

Pré santite Archiepiscopu si Mitropolitu!
Escellent'a T'a!

Alta veste mai imbucuratoare si altu daru mai maretiu nu ni potea sosi noue dreptcredinciosilor chiaru in diu'a nașterei Mantuitorului lumeli, decat su vestea despre denumirea Preasantiei si Escellentiei Tale de Archipastorul si Mitropolitul alu Romanilor ortodoxi din Ardealu si Ungaria. O dorintia dintre cele mai serbanti ale Românilor se implini prin actul acesta. Tote inimile dreptcredinciosilor au trasarit de bucuria si multiamire, audindu veste, ca Metropoli'a romana este restaurata si ca Escellentia Ta esti capul ueii. Si noi Români din Bucovina, orasienii capitalei Cernautiloru, ne grabim, de a veni inaintea Preasantiei Tale cu omagiele noastre de felicitare, pentru ca denumirea de Mitropolitua ca diutu pe celu mai demnu, pe celu mai caldurosu, si mai sinceru operatoru si luptatoru pentru drepturile santei noastre biserici, pe acelu barbatu, carele este menitu dela proverbi a ceresca, că sa scape si sa mantuiesca comunitatea dreptcredinciosilor Români din Austria din starea anormala, in carea o cofundasera impregiurările cele vitrige ale tempurilor trecute si de satia. Nu potemu, Escellentia Ta, că sa nu strigamu din tota inima si din totu sufletulu nostru: Sa trai esca omulu Provedintiei, sa trai esca Prasantia Ta la multi si ferici tiani spre in florirea si mantuirea bisericei noastre! — Mare este bucuria nostra, Prasantite Parinte, pentru ca in denumirea Prasantiei Tale de Mitropolit, vedem incepertu realizare dorintelor noastre, cari nu tintescu la alt'a, decat că sa potemu scapă odala si biserica nostra din Bucovina dintr-o stare de totu anormala si plina de abusuri, carea, de va dură inca multu, ne ameintia biserica cu o ruina morală si materială; căci aici la noi nu domnescu inveniaturile cele sante ale Mantuitorului, ci numai capritiulu si interesele omenesci. Bucuria nostra aru si fostu deplina fara dorere de inima, déca amu fi vediutu figurandu in actulu denumirei Escellentiei Tale de Mitropolit si biserica nostra din Bucovina! Atunci numai amu si fostu linisiti deplinu despre viitorulu serice si alu bisericei noastre de aici! De acesta bucuria si multiamire sufletesa insa nu ne facuramu partasi, si de aceea neodichn'a nostra pentru viitorulu bisericei din Bucovina este cu atât'a mai mare, cu cătu proistosii bisericei noastre, portati de post'a marirei si a stralucirei proprie, se opunu din respoteri la subordinarea bisericei noastre sub vechia Mitropolia a Ardéului, restaurata prin inaltulu biletu de mâna imperatescu. Ei nu vréu sa bage in séma dorintiele respicate de repetile ori ale dreptcredinciosilor din dieces'a Bucovinei; si clerulu se teme, nu cutéza de a-si radică in fatia lumei glasulu seu, pentru este terorisatu. Acesta terorisare o latiescu chiaru si asupra mirenilor, căci in siedintia consistoriala din 31 Decembrie 1864 (12 Ianuariu 1865) au propus Escellentia Sea, Episcopulu nostru, că sa se faca professorilor dela scola nationala normala din Cernauti, carea stă sub Consistoriu, aspră cercetare disciplinaria, pentru ca au cutedat sa-si arete si ei dorintia sea subscriindu două petiuni, una către Escellentia Sea si alt'a către inaltulu Ministeriu, unde se cerea, că Escellentia Sea sa binevoiesca urmandu cu sinceritate dupa preinalt'a decisiune din 27 Sept. 1860 si dupa inaltulu emisu ministerialu din 30 Sept. 1860 sa conchiam in Cernauti spre regularea ascacerilor generale ale bisericei ortodoxe din Austria, precum in specialu si spre otarirea pusetiuniei ierarchice a diecesei Bucovinei, unu sinodu deplinu, alesu pe temeiulu principiului representativu, si statutoriu parte din preoti si parte din mireni, carele sa se tina dupa regulele prescrise, si apoi otarirele, ce se voru face dupa o deliberare cointa, sa se substerna la locurile mai inalte spre intarire.

*) Cu acestea, facendu dreptate ambelor parti, declaramu cau'a acésta terminata in foia nostra; dar trebuie sa marturismu cu parere de reu, ca d. replicante in generalu n'a restornat diecele Dui I. I. (Red.)

Vedeti, E scelle nti'a T'a, cum se nimicesc la noi tóte dorintele si tendintiele, de a scapá biserica din starea ei cea anormala? Cum se teroriséza chiaru mirenii, si apoi ce sa mai dicem noi de preoti? Acestei'a suferu si ta cu, sperand un numai in Provedintia dumnedie esca si acceptandu pre unu Mantuitoru!

Acestu Mantuitoriu este Présantia T'a, parinte Mitropolite! Inalt'a-Ti puseiune, marea si cumpantórea-Ti inriurintia, zelulu Présantie i Tale celu infocatu, neadormitu si fara margini pentru binele si inflorirea bisericei nostre celei dreptu credinciose, tóte aceste ne suntu pe atatea chizesti, ca nu ne vei parasì, ci imbratisandu cu bunavointia si caldura caus'a nostra bisericesca, pentru a carei'a deslegare si Escelle nti'a T'a Te-ai luptat ani indelungati, o vei sprijini-o si apera-o cu tota iubirea de omeni la locurile mai innalte, ca ea sa se reguleze in folosulu comunei nostre biserice, caci noi nu dormu alia decat numai impreunarea cu biserica, cu Mitropolia din Ardealu. Acést'a nia fostu, ne este si ne va fi obiectul dorintelor nostru, in privinta regularei puseiunii nostre ierarchice fatia cu celelalte dòue Mitropolii, ce esistu in Austria. Noi ne rogàmu, Présantia T'a, nu ca sa iai insu-Ti initiativa, ci numai ca sa ne springesci cu inriurintia cea cunoscuta a Escellei Tale cererile nostre, ce le-amu adressat si le vomu adresa cátro locurile innalte.

O! Présantie Parinte! Suntemu convinsi cu deplinete, ca Preasantia Ta vei binevoi a priimti cu blandetie si doiosia parintesa omagiele nostre de felicitare, ce Ti-le aducu nisce fiu sufletesci, precum suntemu asemenea convinsi, ca ne vei apera caus'a nostra bisericesca, care este o causa comună, si de aceea, cerendu-Ti binecuvantarea, Ti strigàmu din adunculu inimiei nostre: Sa traiesti Présantie Mitropolite si alu Bucovinei la multisi fericiți ani!

Cernauti in Ianuariu 1865.

(Urméza o multime de subscrieri.)

Dieces'a Bucovinei,

dupa siematismulu pe an. 1865, tiparit spre neonórea compunatorilor lui si umilirea simtiului naionalu alu toturor Românilor austriaci, nu in limb'a romana, ci in cea germana, cuprind 12 protopopiate, si adica:

- 1) Prot. Cernautiloru cu 55,677 suflete, 32 biserici si 34 preoti;
- 2) Prot. Seretului cu 22,338 suflete, 24 biserici si 15 preoti;
- 3) Prot. Suciavei cu 31,642 suflete, 26 biserici si 19 preoti;
- 4) Prot. Radautiului cu 36,666 suflete 23 biserici si 19 preoti;
- 5) Prot. Homorei cu 15,510 suflete 17 biserici si 9 preoti;
- 6) Prot. Câmpulungului 22,409 suflete 19 biserici si 17 preoti;
- 7) Prot. Vicovului cu 33,799 suflete 22 biserici si 19 preoti;
- 8) Prot. Storotinetiului 37,635 suflete 24 biserici si 20 preoti;
- 9) Prot. Cotimanului 38,119 suflete 30 biserici si 26 preoti;
- 10) Prot. Dnistrului cu 37,406 suflete 29 biserici si 20 preoti;
- 11) Prot. Ceremosiului cu 38,537 suflete 22 biserici si 20 preoti.
- 12) Prot. Putillei 18,230 suflete 18 biserici si 11 preoti;

Cu totulu 387,968 suflete, 286 biserici si 229 preoti de miru si 48 calugari.—Si pentru acésta diecesa in Cleru alu Bucovinei nu se sfiesce a pretinde unu Metropolit si 2 Episcopi sufragani! O tempora, o mores!

Dar óre ce vomu dice de ingrijirea acestui inaltu Cleru, candu vomu audi din acelasi siematismu, ca in tota dieces'a nu sunt far' 104 scole populare cu 107 invetatori si 3195 scolari (cu scolaritie cu totu)! Astfelu in Bucovina totu numai din 121 crestini gr. resariteni umbila unulu la scola, va sa dica: totu numai cam dela 30% familii umbila unu pruncu la scola! Referintie atatu de nefavoritóre nu se afla dòr in tota monarchia.

Principalele romane unite.

Vomu incepe astazi reportulu nostru cu anuntiarea unei noi: „Opiniunea nationale“, diuariu politicu, literariu si comercialu, ce ese din 16/28 Martiu sub direcțiunea lui N. T. Orasianu. I uram vietia lunga si activitate salutifera.

„Monitorul“ oficiosu din 10/22 Martiu publica mai multe legi de insemnatare, si adeca: 1) inintiarea si numerarea de controlori urbani ai contributiunilor directe; 2) proiectul de lege asupra organizatiunei si disciplinei judecatoresci; 3) proiectul de lege relativ la unu creditu de 600,000 lei pentru tiparirea obligatiunilor rurale; 4) proiectul de lege si votulu camerei, relativ la desfintarea morilor, baracilor si a totu ce impedece cursulu liberu alu Dambovitei. Acestu proiectu a fostu votat de camera si senat, 6) proiectul de lege pentru stingerea actiunilor intentate de guvern contra d-lui Gr. Brancoveni si predarea documentelor si socotelilor administratiunei sale asupra monastirilor si schiturilor, disse Brancovenesci; 7) Legea relativ la serviciul perceptorilor din orasiele si tergurile principale.

Societatea teatrala din Iasi a datu o representatione in favorea inundatilor, carea au adusu summa de 600 galbini; Domnitorul a oferit spre acelasi scopu 1000 galbini.

„Reform'a“ aduce imbucuratórea novela, ca dela 1 Maiu venitoriu, postele straine in România voru inceta de totu si statul se va insarcina cu postele internationale.— Ne folosim de acésta ocazie, pentru de a incredintia pre on. Redactiune a „Reformei“, ca ceeace insiraseram in nr 18 alu Tel. Rom. despre afacerea postei si telegrafului in România, n'a fostu nici decat din intențiune a micsorá meritele lui Liebrecht si cu atat'a mai putin ale guvernului român, caci cine altul ca noi se bucura si de celu mai micu progressu alu fratilor de dincolo! — ci o simpla reproductiune a unei corespondintie straine. Toamna noi amu fostu aceia, cari la ivirea ideei postelor proprii române amu fericitatu acésta idea cu caldura, si procederea nostra fatia cu lucurile din România ne scutesce de ori ce umbra de prepusu, ca amu vedé mai multu cele rele, decat cele bune, ce se facu in România re'nyieata.

Dupa reportulu ministrului presedinte, d. Bosianu, In. S. Doranitorul au aprobat institutiunea unei comisii compuse din P. Metropolit, presedintele cartiei de cassatiune, vicepresedintele consiliului de statu, senatorile Conte Scarlatu Rosetti, primarul Bucurescilor si negotiatorii Vlasto, Derusi, Callinderoglu, Califaru, Halfon, Coengiopolu si Anssi, care comisiiune sa adune ajutare pentru cei inundati. Afara de acésta in totu judetiu s'a mai asiediatu cate o comisiune spre scopulu acesta. — Domnitorul Romaniei si cu acésta trista ocazie au esclatu prin inaltimia cugetelor si nobilitatea simtiemintelor sele: afara de aceea ca in persona au umblat prin stratele periclitate, incuragiandu, imbarbatandu si mangaiandu, au adressat ministrului Bosianu o scrisore, prin carea lu provoca a luá mesuri cuprindatoare si eficaci, spre a se ntempiná calamitatea esundarilor capitalei si a tierii pe venitoriu.

Senatorul Conte Scarlatu Rosetti, visitandu de curendu asilulu Elen'a Dómn'a si fiindu prea multiamitit cu tota institutiunea lui, sub directricea dsiór'a Iosefin'a Strasser, a cerut voia dela Dómn'a a oferit institutului 2500 lei si 100 cărti didactice, ear pre zelos'a directrice o-a daruitu cu unu orologiu de auru pretiosu.

Camer'a s'a inchis in 14 Martiu, sessiunea Senatului fusese prolungita pana pe 21 Martiu.

Prospectu politicu.

Confederatiunea germana, carea numai candu si candu face cate o actiune, a datu in dilele acestea unu semnu de vietia. In siedintia din 26 Martiu c. n. Bavaria, Saxonia si Hessia propusera: ca bundulu, rezervandu-si decisiunile ulterioare sa enuncie acceptarea, ca Austria si Prussi'a voru da ducatulu Holstíniei in possessiunea principelui ereditariu de Schleswig-Holstein-Sonderburg-Augustenburg, ear in privinta ducatului Lauenburg voru descoperi bundului contilegerile dintre densele. Propunerea acésta, carea representantele Prusiei o declará pripita, Prussi'a propuse a se predá unui comitetu spre anteconsultare (sau cu alte cuvinte: spre ingropare), Austria voiá a se pertracta obiectulu indata; la votare parerea césta din urma se priimti cu 9 contra 6 voturi. Desbaterea meritoria asupra acestui obiectu va urmá in 6 Apriile si atunci apoi se va vedé incatua are Prussi'a simpatiile celor alalte staturi germane la incorportarea ducatelor.

Catul pentru aplecarea locitorilor din ducate cátro Prussi'a, despre aceea vorbesce destulu de chiaru apatia (nesimtirea), cu carea s'a serbatu in 10/22 Martiu diu'a natala a regelui.

Conflictul din camer'a prussesa intre guvern si majoritatea camerei ajunsese la atat'a, incatul prin Berlinu se si vorbea despre desfintarea acéstei. De alta parte iarasi se dicea, ca regele in urma unui consiliu ministerialu din 13/25

Martiu, a facutu concesiuni, invoindu-se in fine, că servitulu militaru regulatu sa se reduca la $2\frac{1}{2}$ ani. Celu mai deaprope venitoriu ne va areta, ca invinge-va in Prussi'a vieti'a constituiunala ori absolutismulu.

Dupa antecedintele din Frankfurt Prussi'a a tramsu o nota circularia către töte guvernele nemtiesci, in carea reiepta cu tota resoluteti'a acesta propunere, combate dreptulu de ereditate a ducelui de Augustenberg, si declara, ca deca acea propunere s'arū priimi preste acceptare si deca din acesta priimire s'arū nasce conflicte, atunci Prussi'a va sci sustiné si aduce la valore dreptulu seu.— Preste totu se vede, ca ur'a cea vechia intre Prussi'a si staturile medie amenintia a irumpe chiaru si in fapte: 6 Aprile este o di fatala pentru Germani'a!

Cu privire la scirile respandite prin Mazzini: că candu intre Franci'a si Itali'a aru esiste unu adausu secretu la convintiunea din 15 Septembre, ministrii Lamarmora si Visconti-Venosta declarara, ca unu astfelu de tractatu secretu nu exista nici decat, garantandu celu d'antai assertulu seu cu onorea, carea-i e mai scumpa decat vieti'a, ear celu din urma numindu-lu o proditu infama.

Foile italiane fara deosebire de colore se plangu asupra stării finantiale a statului.

In France'ia se vorbesce inca, dar nu se scie nimicu siguru despre caletori'a, ce are de cugetu sa o faca imperatulu Napoleon la Lion si dupa aceea la Algeri'a. Se crede ca calatori'a la Lion va urma pela capetulu lui Aprile si ca Imperatulu va fi insotiti de Imperatés'a si de printiulu imperatescu, si ca totu pe tempulu acel'a voru veni la Lion si imperatés'a rusesc si regele Victoru Emanuilu.— „Monitorulu“ oficiou publica dimisiunarea ministrului de interne Boudet, si inlocuirea lui prin Marchionele de Lavalette.

Se crede, ca priesedinte alu camerei legislative se va denumi contele Walewski.

In camera curgu lupte seriose si infocate; unu vorbitoriu alu oppositiunei (Picard) merse pana a declará, ca diu'a de 2 Decembrie— suirea pe tronu a lui Napoleon—nu este unu datu, ci o crima. Asemenea vorbescu Iules Favre si altii cu multu focu si spiritu asupr'a imperialismului, ea asupr'a celui mai cumplitu inimicu alu libertatiiei.

Imperatulu rusescu, dupa o scire a „Jurn. de Dresd'a“, va merge in Aprile la Varsovi'a, pentru de a proba in persona reformele cele noue, ce va sa le introduca in Poloni'a.

Catalogulu

Cartiilor Bibliotecii Asociatiunei transsylvane pentru literatur'a româna si cultur'a poporului român.

(Continuare *)

82. Tesauru de monumente istorice pentru Romani'a de A. Papu Ilarianu, scriere periodica in fascioare, ese in Bucuresci si se tramite de D. autoru in daru, regulatu.

83. Revist'a Româna din 1862, unu tomu, daruitu.

84. Molitvelnicu, tiparit sub Domni'a lui Michailu Apasi celu mai mare, din mil'a lui Domnedieu Craiulu Ardealului etc., tiparitus'au in Mitropoli'a Belgradului la anulu 1689. (Daruitu prin Georgiu Lazaru, parochu in Cela, comit. Bihorului in Ungari'a.)

85. Istoria Românilor din tempurile cele mai vechi pana in dîlele noastre de A. Treb. Laurianu, Bucuresci, tipografi'a statului 1861. (Donata de autorulu) 1 tomu.

86. Psalmire vechia romanescă (donata de D. Ioann Puscariu, membru ord. alu Asociatiunei.)

87. Psalmire vechia romano-slavona (donata de acelasu.)

88. Versuch einer politischen und natürlichen Geschichte des Temesvarer Banats, in Briefen an Standespersonen und Gelehrte, von Franz Grisellini, Wien 1780 (donata de acelasu).

89. Kirchen-Lexicon, oder Encyklopädie der katholischen Theologie von Heinrich Joseph Wetzer. Erster Band 1847. (donata de D. professoru de Teologia in Blasius Gavriile Popu.)

90. Erdélyi történelmi adatok, kiadja az erdélyi. Muzeum egyesület, 4 tomuri (procurata cu spesele Asociatiunei).

91. Monumenta Hungariae historica. Magyar történelmi emlékek, kiadja a magyar tudományos akademia történelmi, biztosmánnya. Pest. 1861. 19 tomuri (procurata cu spesele Asociatiunei.)

92 Reichsgesetzblatt für das Kaiserthum Oesterreich, din toti anii, dela 1849 pana inclusive 1859 in 12 tomuri bine legate (donatu prin D. Consiliariu de Gubernu Ilie Macelariu)

93. Verordnungsblatt für den Dienstbereich des österreichischen Finanz-Ministeriums, anulu 1860, 1 tomu (donatu prin acelasu).

94. Historia dell' Indie occidentali onoro conqusta della provincia D. Incaton, della maraniglio citta di Messico, etc. Venetia 1599, 1 tomu.

95. Schakspeare's Sämtliche Schauspiele v. Mayer, Gotha 1830 (donata de Sav'a Popoviciu Barcianu, parochu in Resinari.)

96. C. Cornelii Taciti Opera ad optimorum librorum fidem, adcuravit C. H. Weiss, Editio stereotypa. Lipsiae, 1829, 1 tomu.

97. Német-magyar és magyar-német lexicon, vagy is Szókönyv, készítette Marton Josef. Bécsben 1807, 1 tomu.

98. Agricultur'a, indreptariu in economia practica rurala in folosulu junimeei scolare poporene, de Vasile Vankay Vank, Pest'a 1863 4 tomu.

*) Vedi „Telegrafulu Românu“ din 1863 nr. 37, 39 si 42. Archiv.

99. Polybii megalopolitani historiarum libri V, priores. Nic. Perotto Spontino interprete. Excudebat Iacobus Stoer Cl. IO-XCVII, 1 tomu.

100. Conclaves funebres CLXXX per Ioanem Brandmillerum Basiliae MDLXXIX.

101. Das Reich Gottes auf Erden, aus den heiligen Urkunden. Historische Kanzelvorträge v. Peter Baldauf, Graetz, 1821, 1 tomu.

102. Martini Felmer primæ lineæ Historiæ Transilv. antiqui, medii et recentioris ævi. Cibinii et Claudiopoli in bibliopolis Martini Hochmeister, 1779 (donata de D. protopresbiteru P. Bodila). 1 tomu.

103. Lucii Annae Senecæ cordubensis tragediæ MDCLXXXIII. (idem) 1 tomu.

104. Des ehrwürdigen P. Perrin aus der Gesellschaft Jesu geistreiche Predigten über die evangelische Sittenlehre. Augsburg 1771 (idem) 1 tomu.

105. Speculum naturæ humanæ, sive discursus curiosi et fructuosi de iis, quae ad naturalem hominis constitutionem pertinent auctore Ioanne Adamo Webero (idem) 1 tomu.

106. Kurze Übersicht der allgemeinen Weltgeschichte als Erläuterung zum bildlichen Strom der Zeiten, von Th. Em. Hohler (idem) 1 tomu.

107. Die Lehre von den Arten und Formen der Dichtung v. Dr. Timm (idem) 1 tomu.

108. Iohann Caspar Lavaters Regeln für Kinder durch Beispiele erläutert von I. M. Armbruster, (idem) 1 tomu.

109. P. Ovidii Nasonis Fastorum libri VI., Tristium libri V., De Ponto libri IV., Coloniae MDXXXVIII, (idem) 1 tomu.

110. Historia doctrinæ protestantium, in religionis materia, continuis mutationibus, contradictionibus, innovationibus variatae et fluctuantis, Gallice edita a Iacobo Benigno Bossuet. Tirnaviae. (idem) 1 tomu.

111. Figuræ bibliorum R. P. F. Antonii de Rampelogis Genuensis etc. Antverpiæ MDCLXVII. (idem) 1 tomu.

112. M. Tullii Ciceronis rhetoricorum libri quatuor ad Herennium etc., an. MDXXVII. (idem) 1 tomu.

113. Vocabula rei numariæ ponderum et mensurarum græca, latina, ebraica, quorum intellectus omnibus necessarius est. Lipsiae MDLXX. (idem) 1 tomu.

114. Heinrich Vogels Beschreibung einer dreissigjährigen zum Theil glücklichen zum Theil unglücklichen, Seereisen nebst der Geschichte seines Lebens. Leipzig, 1797. (idem) 1 tomu.

115. Psalterium Davidis et libri sapientiales (idem) 1 tomu.

116. Rerum Transsilvanicarum libri quatuor. Authore Ioanne Betlenio, anno salutis 1664 (idem) 1 tomu.

117. Enchiridion Juris utriusque: seu definitiones, distinctio-nes, et quæstiones clare et breviter definitæ juris canonici et civilis: synopsi bifaria, et in priore quidem omnes decretalium, auth. Barthol. a Carthagena; in posteriore vero omnes institutionum imperialium. Francofurti ad Moenum, anno MDCCXXXV.

118. Cornelii Nepotis de vita excellentium imperatorum et virorum illustrium opera, quæ supersunt. Mit Anmerkungen zur Berichtigung und Erläuterung dieses Schriftstellers von Jacob Brand, Frankfurt am Main, 1817 (idem, totu dela d. prot. Petru Bodila) 1 tomu. (vedi si nr. 20).

119. Doctrina moralis in brevissimum compendium, ex variis probatisque authoribus redacta; omnibus pastoribus, et animarum curatoribus facilima et utilissima etc. Editio septima. Tyrnaviae, MDCCXLII. (idem) 1 tomu.

120. M. Tullii Ciceronis epistolaram ad familiares Libri sedem. Editio secunda. Dilingæ, MDCXCIV. (idem) 1 tomu. (Va urmă.)

Nr. 9—3

Concursu.

Devenindu vacantu postululu invetiatorescu de class'a a II. din Opidulu Presmiru, se cere unu invetiatoru cu salariu de 126 f. v. a. din cass'a elodiala, 40 xr. v. a. dela totu scolariulu, cuartiru, si 4 galete bucate.

Pentru acestu postu se deschide concursu pana la 15 Martiu a. c. st. v.— Doritorii de a-lu ocupă au de a-si trameze la subscrișulu petișunea timbrata cu 50. cr. v. a. si documentele urmatore:

a) Atestatu despre studiile absolvate si cunoscintia cantărilor bisercesci,

b) Atestatu despre portarea morala, si

c) Atestatu de botezu, ca este greco-resaritenu.

Brasovu in 26 Februarie 1865.

Inspectorulu scol: District: in Tractulu Protopopiatului alu II alu Brasiovului. Ioann Petricu, Protopopu.

Nr. 10—2 Publicare de licitatiiune:

In $\frac{8}{20}$ **Aprile** 1865, nainte de amédi la 10 ore se va lins in zidirea scolară a parochiei gr. or. din suburbii iosefinu din Sabiu licitatiiunea publica minundo asupr'a mai multoru reparature la biseric'a, cas'a parochiala si cas'a scolară de acolo. Tote reparature, ce se licitez impreune, suntu preliminata cu 1167 fl. 49 xr.; vadiu vine a se depune in bani gal'a ori in chartii de statu nainte de licitatiiune 59 fl. v. a.

Actele respective se potu luă la cunoscintia in bolt'a d. **Antoniu Bechinitiu** in piati'a mica.

Sabiu in $\frac{16}{28}$ Martiu 1865.

Dela representanti'a bisericei gr. or. din suburbii iosefinu.

Burs'a din Vienn'a	24 Martiu (5 Apr.)	1865.
Metalicele 5%	71 35	Actiile de creditu 183 30
Imprumutulu nat. 5%	76 80	Argintulu 107 75
Actiile de banca	795	Galbinulu 5 21 $\frac{5}{16}$

Editura si tipariu tipografiei archidiecesane.

Redactoru responditoriu **Zacharia Boiu.**